

ע"פ 9503/08/18 - שלמה שקד נגד המוסד לביטוח לאומי

בית הדין הארצי לעבודה
הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

עפ"ס 9503-08-18

ניתן ביום 06 אוגוסט 2018

המערער

שלמה שקד

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטתה של שופטת בית הדין האזורי בחיפה (השופטת קרן כהן; ב"ל 55198-10-17) מיום 8.7.18, שלא לפסול עצמה מלישב בדין בתיק זה.
2. בערעור שלפניי טוען המבקש כי במהלך הדיון שהתקיים בבית הדין האזורי נאמר על ידי השופטת כהן לב"כ המשיב שלא להשיב לטענות המבקש, ובכך, לטענת המערער "קיים חשש למשוא פנים" בהתערבות בית הדין האזורי לטובת ב"כ המשיב, ועל כן יש לקבל את הערעור ולפסול את השופטת כהן מלדון בהליך.

דיון והכרעה

3. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המערער והחלטת בית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.
4. הלכה היא כי "מעצם היות הבקשה לפסול שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חן ושות', ניתן ביום 21.2.2011). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא "כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד" (עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי, ניתן ביום 16.11.2011).

26.1.2012 והאסמכתאות שם; ראו גם: עפ"ס 28458-10-11 **עמותת אלנואר לקידום מעמד האישה - אומיימה מחאמיד** (10.11.11) (להלן - **עניין אלנואר**) והאסמכתאות שם).

5. במקרה דנן, השופטת כהן בהחלטתה בבקשת הפסלות, קבעה שאין כל עילה לפסילתה מלישב בדין, וזאת באופן מפורט ומנומק, ובהתייחס לכלל הטיעונים שהעלה המערער בבקשת הפסילה.

6. מעיון בתיק בית הדין האזורי שוכנעתי כי נסיבות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתה של השופטת, הסבורה כי בידה לנהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה טעם המצדיק להתערב בכך.

7. השופטת כהן הסבירה ונימקה כי "**האמירה לבאת כוח המשיב בסיום הדיון ש'אינה צריכה להשיב' נאמרה לאחר שהמשיב כבר השיב פעמיים לטענות המבקש (המערער כאן - ו.ו.ל.). בנסיבות אלה, משלא נטענו טענות חדשות על ידי המבקש עת טען בפעם השלישית לפני בית הדין, לא מצאתי שיש צורך במתן זכות התשובה למשיב בפעם השלישית. מדובר בהחלטה שיפוטית הנוגעת לאופן ניהול ההליך ואין בה בכדי להעיד על פגם בהתנהלות.**"

8. כפי שקבעה השופטת כהן בהחלטתה, מדובר בהחלטה דיונית של בית הדין האזורי, וממושכלות היסוד כי השופט היושב בדין רשאי לנהל את ההליך השיפוטי, על-פי הוראות החוק, כראות עיניו, ואין מדובר בהחלטה שיש בה כדי להצביע על קניית עמדה מצד בית הדין המלמדת על חשש לקיומו של משוא פנים (**עניין אלנואר**). לא זו אף זו, דרך ההשגה על החלטות דיוניות, אינה באמצעות הגשת בקשת פסלות, אלא הגשת ערעור ובקשת רשות ערעור, על-פי סדרי הדין (עפ"ס 11092-05-11 **שלום כפר נופש בע"מ - מאור מזרחי** (19.6.2011)).

9. נוכח כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסלות להידחות.

10. **סוף דבר -** הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

5129371

54678313

ניתן היום, כ"ה אב תשע"ח (06 אוגוסט 2018) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.